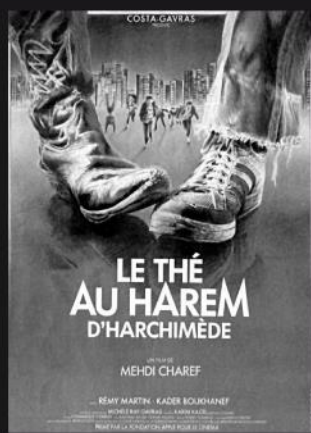
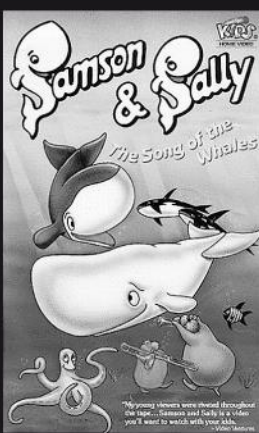

GUIA AUDIOVISUALS

coordinadora
D'ONG SOLIDÀRIES

Fitxa tècnica

Nom de la pel·lícula: Call me by your name

Durada: 130 minuts

Direcció: Luca Guadagnino

Guió: James Ivory (Novel·la: André Aciman)

Producció: Coproducció Itàlia – França - Estats Units - Brasil; Frenesy Film Company / RT Features / La Cinéfacture / Water's End Productions / M.Y.R.A. Entertainment / Lombardia Film Commission. Distribuïda per Sony Pictures Classics

Any: 2017

Nacionalitat: Itàlia

Música: Sufjan Stevens

Edat recomanada: a partir de 12 anys.

Sinopsi

L'Elio Perlman, un jove de 17 anys, passa el càlid i assolellat estiu de 1983 a la casa de camp dels seus pares al nord d'Itàlia. S'hi passa hores escoltant música, llegint llibres i nedant fins que un dia el nou ajudant americà del seu pare arriba a la gran vil·la. L'Oliver és encantador i, com l'Elio, té arrels jueves; també és jove, segur de si mateix i atractiu. Al principi l'Elio es mostra fred i distant cap al jove, però aviat tots dos comencen a sortir junts d'excursió i, conforme l'estiu avança, l'atracció mútua de la parella es fa més intensa.

Tràiler: <https://youtu.be/Z9AYPxH5NTM>

Altres pel·lícules de la directora:

- The Staggering Girl (2019)
- Suspirina (2018)
- Cegados por el sol (2015)
- Walking Stories // Bertolucci on Bertolucci (2013)
- Here // Destinée (2012)
- Inconscio italiano (2011)
- Chronology (2010)
- Yo soy el amor (2009)
- Melissa P (2005)
- The Protagonist (1999)

Objectius del treball

- Obrir el debat sobre la identitat
- Parlar de sentiments davant les relacions afectives (en la família, en les amistats)

Activitats proposades

Guia pel Professorat

En les cultures occidentals, les persones acostumen a tenir un sexe assignat al naixement (mascle o femella) conforme també a un rol i un gènere (masculí

o femení). Això contribueix a un pensament binari, après a través de la socialització, segons el qual només hi ha dos gèneres (el femení i el masculí) i dues orientacions sexuals (atracció per al mateix sexe o atracció pel sexe oposat). Qualsevol que no s'ajusti a aquesta norma binària degut a la seva orientació sexual, identitat de gènere o expressió de gènere s'acostuma a trobar amb censura i discriminació a diverses àrees de la seva vida. Tot i així, l'orientació sexual, la identitat de gènere i l'expressió de gènere no es restringeixen a una forma binària sinó a un espectre de possibilitats. Per aquest motiu cal crear un context on totes les persones es puguin sentir còmodes en aquesta diversitat, incloent també les que viuen en ciutats i pobles petits com els que surten a la pel·lícula.

Aquesta és una pel·lícula que s'ha realitzat a partir de l'adaptació al cinema de la novel·la d'André Aciman que du el mateix nom. L'escriptor fa una petita aparició en una escena del film. Fora bo que l'alumnat conegui –per sobre- la vida i obre d'Aciman i pugui localitzar-lo en la seva aparició com a extra en l'escena esmentada.

Activitats previsionat

“Call me by your name” parla, sobretot, de sentiments i emocions que és el que pretén treballar-se en aquesta guia. Tot i això, no obviarem que la novel·la, igual que la pel·lícula, tenen una doble lectura tant homosexual com heterosexual pel que fa als temors, incertesa i caos en el moment d'iniciar-se en les relacions sentimentals i el desig durant l'adolescència.

És un bon moment, potser, per parlar de bisexualitat, o de sexualitat a seques, de societats sexistes i binàries, de masclismes i d'altres tants conceptes que poden aparèixer en analitzar les relacions entre els personatges. No ho farem en aquesta guia, però en el darrer apartat us deixem el canal You Tube del llibre il·lustrat de Gerard Coll-Planas i Maria Vidal *Dibuixant el gènere* (Edicions 96) que també podeu trobar al CeDRe en

préstec gratuït si entreu al nostre web: www.solidaries.org/cedre (veure disponibilitat del recurs: <http://www.solidaries.org/centre-de-recursos/dibuixant-el-genero-11492/>)

Us oferim, doncs, la possibilitat de visionar algun dels capítols del llibre il·lustrat per aclarir dubtes que puguin sorgir al llarg dels diàlegs. En el treball que us presentem des del CeDRe parlarem, prioritàriament, d'identitat i de sentiments.

Activitats postvisionat

Activitat 1. Parlem de qui som, com ens identifiquem

Un joc senzill que ha d'ajudar a l'alumnat a obrir un diàleg sobre la identitat (la individual i personal, i la col·lectiva). Es tracta de posar en un post-it el nom de totes i cadascuna de les persones del grup, en majúscula.

Demandar al grup que es situï en rotllana i tanqui els ulls. Un cop tothom s'ha col·locat, qui dinamitza l'activitat enganxa un post-it al front a cada participant, procurant que no coincideixi amb el seu nom, de manera que tothom dugui enganxat el nom d'una persona de la classe.

Es donen les següents instruccions:

- Objectiu del joc: endevinar quina persona de la classe es representa.
- Com fer-ho: Tothom ha de passejar en silenci per l'aula i quan es trobi davant d'una persona (sempre per parelles) s'hi pot parar per fer-li una sola pregunta que la persona respondrà amb un SI o un NO. Un cop feta la pregunta cal tornar a caminar i canviar de parella.
- Temps de joc: 5 minuts

- Quan ja ho he endevinat: les persones que ja han endevinat el seu personatge van a una cantonada de l'aula on anotaran en una fitxa les preguntes que han fet per endevinar el personatge (com a molt n'hauran fet entre 3 i 10).
- Fi del joc: als 5 minuts o quan tothom ja ha endevinat el personatge si és abans.

Un cop finalitzat el joc:

Tothom torna al seu lloc (ara ja assegudes) i posem en comú els sentiments que hi ha hagut durant l'activitat per destensar i tornar a la calma. Un cop fet el silenci es demana que posin en comú les preguntes que s'han fet entre elles per endevinar el personatge. Les preguntes s'anoten i s'ordenen a la pissarra: són preguntes que utilitzem per definir la "nostra" personalitat i la personalitat "dels altres". En sortiran que faran referència a trets físics, situacions familiars, l'origen cultural o ètnic, el grup d'amigues i amics al qual pertany, el lloc que ocupa en l'espai públic (pupitre, fila, ordre de la llista de classe...), i també a trets psicològics i sentimentals (és amiga o amic de, té molt mal humor quan s'enfada, sempre riu, és intel·ligent o més intel·ligent que, em cau o no em cau bé...). Cal explicar-los que aquests trets són els que defineixen la nostra identitat, la que ens defineix davant del grup (en aquest cas, davant la societat). El com ens vestim, amb qui anem, com parlem... Tot parla de nosaltres i de la nostra identitat, la qual en l'adolescència és molt important. Traslladem ara el diàleg i les reflexions a la pel·lícula i a què li passa a l'Elio amb les seves amigues i amics.

Activitat 2. Parlem dels sentiments, on troben refugi?

L'Elio viu en una família culte i burgesa que passa els estius a un poblet del nord d'Itàlia. Una de les seves aficions és la música que, alhora, és també el refugi amb què troba consol i empar en els diferents moments pels quals passa durant les vivències d'aquell estiu de 1983.

Quins són els refugis que tenim nosaltres per preservar i per acollir els nostres sentiments i les nostres emocions? Hi ha gent que dibuixa, n'hi ha que canta o compon música, n'hi

ha que fan treballs manuals, n'hi ha que ballen, n'hi ha que fan meditació i ioga... Posem en comú aquests refugis i dibuixem la casa dels diferents sentiments.

- Moment 1: parlem dels sentiments i de com hi busquem refugi (no és el mateix el que segurament fem per refugiar sentiments de vergonya o por que els d'amor i passió)
- Moment 2: parlem de colors, músiques, imatges que anirien lligades a aquests sentiments que hem localitzat en el primer moment.
- Moment 3: dibuixem o modelem les "cases" d'aquests sentiments i aquestes emocions que hem localitzat: com imaginem el refugi de l'enyorança? I el de l'enveja? I el de la ràbia? Demanem de fer-los en volum a partir de treballs escultòrics, ja sigui en 3D a través de paper ploma i cola, o a través de fang o fusta. En cas de no tenir taller, dibuixem-los.

Si el grup no dona la oportunitat de parlar de sentiments i emocions personals, podem analitzar els sentiments i emocions que viu i pateix l'Elio al llarg de la pel·lícula: dubte, culpa, penediment, atracció, desig, amor, enveja... Per fer-ho així, abans caldrà localitzar-los a partir d'una anàlisi dels diferents moments i relacions que té amb els personatges: Oliver, Marzia i els seus pares.

Activitat 3. El paper de la dona en el film

És important analitzar en aquesta pel·lícula el paper que juguen les 3 dones: la Marzia, l'amiga de la Marzia i l'Annella –mare de l'Elio-. Totes 3 son víctimes d'una societat homòfoba i reprimida igual que ho son la parella homosexual protagonista de la història (l'Oliver i l'Elio). Localitzeu les escenes i/o els diàlegs en què es pot veure aquesta victimització i parleu-ne a classe.

Activitat 4. "Surt i viu la vida, que la vida és un regal"

Imagineu una conversa amb els vostres pares, mares, tutores o equip educatiu en la qual elles i ells us diguin aquesta frase. Seria creïble? Seria possible? En quin context creieu que us podrien dir aquesta frase? Us l'han dita ja? Quan va ser i com?

Es tracta d'un treball individual de redacció escrita en què l'alumnat, a partir d'una de les frases que el pare de l'Elio li diu en un dels moments més emotius de la pel·lícula, intenti analitzar de manera conscient però alhora particular, la relació que mantenen elles i ells amb els seus/seves cuidadores i cuidadors / éssers més estimats. De qui és responsabilitat que s'aconsegueixi aquest nivell d'empatia i sinceritat entre pare i fill? Només del pare? Quin deure tenim també com a filles i fills davant la relació que mantenim amb els nostres pares i mares/educadors i educadores o tutors/tutores legals?

Més informació relacionada i bibliografia:

- **André Aciman** (biografia i obra) enllaç wikipedia:
https://en.wikipedia.org/wiki/Andr%C3%A9_Aciman
- **Dibuixant el gènere** (canal YouTube):
https://www.youtube.com/channel/UCy-ElnfqJ08c_hU5VFzcODQ

Guia realitzada pel **CeDRe de la Coordinadora d'ONG Solidàries de les comarques gironines i l'Alt Maresme**. www.solidaries.org, educacio@solidaries.org